

Vis A Vis

MEDEDELINGEN VAN DE STICHTING FAMILIE VIS VAN ZAANDIJK

In dit nummer:

- *Wat ik mij nog herinner; pag. 272*
- *Gerbrand Vis 1918-1996; pag. 273*
- *Truus Vis-Britzel 1908-1996; pag. 273*
- *Annie Vis-Honig 90 jaar; pag. 274*
- *Correcties Nederland's Patriciaat; pag. 274*
- *Mutaties; pag. 275*
- *Berichten van bestuur en redactie; pag. 275*

De familie Vis en de Zaanse molens (slot)

In het eerste deel van deze drie artikelen is op blz. 248 over de molen Het Hart in Zaandam-oostzijde vermeld dat hierover geen gegevens te vinden waren. Dit blijkt achteraf niet zo verwonderlijk te zijn. De oliemolen Het Hart of Het Hert of Het Vliegend Hert kreeg in een later stadium de naam De Wind. Zijn bouwjaar is niet bekend maar hij bestond, blijkens een assurantiecontract, in ieder geval al in 1663. Hij verwerkte in zijn laatste jaren cacaoafval en verbrandde in 1914. Hij heeft gestaan aan de Kalverringdijk, ten noorden van de molen De Kat.

Werd in het eerste deel van deze artikelen aandacht besteed aan de band tussen onze tak van de familie en de Zaanse molens vanaf de Franse tijd of kort daarvoor, de geschiedenis leert ons dat het verhaal veel verder terug gaat. Dieuwier Simonsdr., de vrouw van Jacob Pietersz. Viscoper, kwam uit een molenaarsfamilie. Haar grootvader was de eerste meelmolenaar van Wormerveer. Wij zijn nu terug in de tijd tot vóór de tachtigjarige oorlog! Tijdens deze oorlog trouwde de tweede dochter van Pieter Jacobsz. Viscoper, waarschijnlijk reeds als Vis bekend, tijdens het twaalfjarig bestand met Gerrit Luijtsz. Laatstgenoemde was in later jaren voor de helft eigenaar van de oliemolen De Oranjeboom of De Droomer in Assendelft. De naam De Droomer was een scheldnaam. Waarschijnlijk was de molen traag en stond nog stil wanneer bij weinig wind de andere molens in de buurt al werkten. De Oranjeboom stond dan nog te dromen. Over het jaar van de windbrief geeft Boorsma geen informatie. We weten dat hij gestaan heeft aan de Nauernase Vaart, op de grens met Krommenie en dat hij in 1808 afgebroken werd.

Twee dochters van Trijntje, zoals de vrouw van Gerrit Luijtsz heette, trouwden met leden van de molenbouwersfamilie Baes. Tussen de families Vis en Baes hebben tot ver in de 18e eeuw nauwe banden bestaan.

In Vis A Saandyk wordt vermeld dat Gerrit Vis (B IX)³⁾, het negende kind van Letske Anskes, geboren in 1676, als eerste Vis deel had aan de oliëfabricage met de molen De Jonge Prins te Zaandam-oostzijde, tegenover Zaandijk. Het bouwjaar van deze molen is niet bekend. Hij is in 1888 gesloopt. De oliemolen De Oranje-boom of De Oranjeboom, eveneens in Zaandam-oostzijde, stond volgens het

olieslagerscontract op naam van Gerrit Vis hoewel de lading op naam stond van Jan en Claas Dekker. De windbrief van De Oranjeboom was van 1690. Hij heeft gestaan aan de oostzijde van de Kuil, niet ver van de weg. In 1938 werd hij onttakeld, alleen de romp bleef staan. Wat er nog van over was, verbrandde in 1941.

Gerrit Vis was eveneens geïnteresseerd in de papierfabricage. De oorsprong van deze belangstelling zal gelegen hebben in de banden met de familie Baes. Na de bouw van de molens bleven deze molenbouwers dikwijls betrokken bij het bedrijf dat met de molen uitgeoefend werd. Vermoedelijk zal het minder lucratief worden van de graanhandel ook een rol gespeeld hebben in de uitbreiding van de interessesfeer van Gerrit Vis. De eerste papiermolen in de familie was De Visser, waarvan de windbrief dateert van 1695. De molen wordt echter al een jaar eerder in een assurantiecontract genoemd, waaruit blijkt dat de windbrief was aangevraagd toen de molen er al stond, wat in die tijd wel vaker voorkwam. De

windbrief stond op naam van Dirck Pietersz. de Jongh. Deze familie De Jongh was verwant met zowel de familie Baes als met de familie Vis. Gerrit Vis was getrouwd met Neeltje Baes, zijn broer Jan met Marijtje Baes, en diens jongste zoon Dirk Jansz. Vis (BIIIh) met Willempje Baas, nu met dubbele a geschreven, maar het betreft dezelfde familie. Bij de boedelscheiding in 1728, na het overlijden van Marijtje, ontvangen de dochters ieder een vierde aandeel in de oliemolen De Zoeker, vermoedelijk in de molen en de lading.

Naast het belang van Gerrit Vis in de papiermolen De Visser, was hij ook betrokken bij de papiermolen De Hoop. Beide molens zullen in rederij geëxploiteerd zijn. Beide stonden op Zandijk. De Visser in het land, ten zuiden van het Guispad, ten

De meelmolen De Koker met op de achtergrond de bebouwing van Wormer. Deze molen is geen stellingmolen maar een grondzeiler.

oosten en op enige afstand van de Watering. De molen verbrandde in 1796. De Hoop, ook wel De Arme Jacob genoemd, stond ten westen van de Schans. In 1849 werd hij afgebroken en als korenmolen in Graff weer opgebouwd. Hier stond hij echter niet lang. Hij verhuisde naar Wormer ter vervanging van de aldaar verbrande meelmolen De Koker. Onder die naam is hij nu geheel gerestaureerd en eigendom van De Zaanse Molen.

Een van de dochters van Jan Jansz. Vis (B II) en Marijtje Baes was Barbartje (B IId). Zij trouwde met Gerrit Meijn, koopman op Zandijk en olieslager. Als haar man overleden is, neemt Barbartje met de molens De Lazarus of Witte Molen en met De Oranje-boom deel aan het

olieslagerscontract. Van De Lazarus is het bouwjaar niet bekend; in 1727 werd hij op naam van Garbrant Pietersz. Gorter in het olieslagerscontract opgenomen. De molen heeft gestaan in Zaandam-oostzijde, aan en ten zuiden van de Boerenjonkersloot. Later, in 1760, werd hij snuif- en poedermolen. Hij is in 1789 gesloopt. Een van de zoons van Barbertje zette de zaak van zijn moeder voort met beide molens. Na 1763 werkte hij onder eigen naam met de molen De Ooievaar, thans nog bestaand bij de Julianabrug aan de zuidzijde ervan. De Ooievaar, bouwjaar 1622, stond oorspronkelijk in Assendelft. Hij werd daar omstreeks 1670 afgebroken en op de tegenwoordige plaats herbouwd. In het laatst van de vorige eeuw is hij enige jaren doppenmolen geweest en nog later gebruikt om cacaoafval te verwerken. Na een vervalperiode is hij in bezit gekomen van De Zaanse Molen en in 1956 gerestaureerd.

Grietje, een jongere zuster van Barbertje, trouwde in 1720 of 1721 met Floris Cornelisz. de Lange de

Jonge. Deze De Lange was naast burgemeester en directeur van walvisrederijen op Groenland, koopman en oliefabrikant met de molens De Oude Wolf in Zaandam-oostzijde en De Wandelaar in Wormer. Van deze laatste molen is het bouwjaar wederom niet bekend. Wel is zeker dat hij in 1654 reeds bestond. Oorspronkelijk oliemolen werd hij na 1875 pelmolen. Hij is in 1907 gesloopt en heeft gestaan ten westen van het Zaandammerpad.

Maar laten wij eerst aandacht besteden aan de familie Baes, de molenbouwers. De reeds meermalen genoemde molen De Zoeker werd gebouwd door Claes Pietersz. Baes. De windbrief stond op zijn naam. Eigenlijk werden alleen het onderachtkant, het gedeelte onder de stelling en de schuren door hem gebouwd. Voor de bovenbouw werd gebruik gemaakt van een gesloopte experimentele watermolen uit de Beemster. Deze voldeed niet. Na aanpassing van de overbrenging werd deze bovenbouw voor De Zoeker gebruikt. Waarschijnlijk werden de molens De Herder en Het Herderskind door Pieter Claesz. Baes gebouwd.

Als in 1731 Simon Claasz. Baes overlijdt, wordt zijn aandeel in de molen De Visser verdeeld onder de kinderen van zijn broer, onder Gerrit Jansz. Vis als echtgenoot van Neeltje Baes en onder de familie Kaal. Nazaten van deze familie Kaal, Jaap en zijn zoon Piet, zijn na het overbrengen van De Zoeker naar de Zaanse Schans blokmaaijer, d.w.z. chef op deze molen geweest!

Als Gerrit Jansz. Vis in 1759 overleden is, blijkt dat hij naast de reeds genoemde belangen in de papiermolens De Herder en De Visser eveneens belangen had in de oliemolens De Prins, Het Leven en De Zoeker. Zijn zoon, Pieter Gerritsz. Vis (B IXh), 1724-1796, was behalve burgemeester te Zaanlijk ook koopman en oliefabrikant. Na de dood van zijn vader werd de firma Pieter Vis, Jan Vis en Jan Meijn gesticht. Er werd gewerkt met de oliemolens De Jonge Prins en De Oranjeboom. Jan Vis (B IIhc), 1730-1792, dreef tegelijkertijd een olieslagerij met de molens De Zoeker, Het Zwarte Kalf, Het Hert, Het Leven en De Oude Wolf. In

De Ooievaar in 1936

1791 nam hij zijn zoon Dirk (B IIhce), 1770-1794, op in de zaak onder de naam Jan Vis & Zoon. Vermoedelijk werden de hiervoor genoemde molens in rederij gedreven en waren dus geen volledig eigendom. Na het overlijden van zowel vader als zoon, resp. in 1792 en 1794, heeft de weduwe van Jan Vis, Trijntje Grafdijk, de zaken voortgezet. De molen Het Hert, of mogelijk het belang er in, werd reeds in 1764 verkocht.

Claas Jansz. Vis (B X), 1678-1727, bezat een vierde part in de blauwselmolen Het Gekroonde Blauwselvat, die op Zaandijk achter de kerk gestaan heeft, ten westen van de Nieuwe Vaart. De windbrief van deze molen is van 1741 en staat op naam van Jan Roos. De molen is in 1827 afgebroken en op Texel herbouwd.

Aafje Cornelis Vis (B VIIc), 1697-omstr. 1730, enige dochter van Cornelis Jansz. Vis (B VII), trouwde in 1718 met Jan Jansz. Stockvis. Deze was koopman en geïnteresseerd in de oliemolens, die aan zijn vader hadden toebehoord. Dit waren de molens De Dood en De Haas. Van de molen De Dood geeft Boorsma aan dat een oliemolen met die naam gestaan heeft in Zaandam-oostzijde. Het bouwjaar is niet bekend; in 1687 wordt hij in een assurantiecontract vermeld. Aan het eind van de vorige eeuw verwerkte hij koffiedoppen. In 1915 is hij verbrand. Hij heeft gestaan aan en ten zuiden van de Braakdijk. De oliemolen De Haas is vermoedelijk de molen waaraan op Zaandijk het Hazepad zijn naam ontleent. De molen heeft gestaan ten zuiden van de Sluissloot en ten oosten van de tegenwoordige Provinciale weg. Het bouwjaar van De Haas is niet bekend maar zeker is, dat hij reeds in 1650 bestond. Hij is in 1848 gesloopt.

Behalve uit de vermelde bronnen, heeft de schrijver ook informatie geput uit gesprekken met Frans Verra, timmerman-molenbouwer bij de firma Verbij in Hoogmade en sedert kort beroepsmolenaar op de prachtige, nog in bedrijf zijnde viergang in Aarlanderveen. De schrijver pretendeert niet op enigerlei wijze volledig te zijn geweest. Verdere naspeuringen kunnen ongetwijfeld nog veel wetenswaardigs aan het licht brengen. Hij hoopt echter wél dat leden van onze familie, wanneer zij op de Zaanse Schans rondwandelen, de molens met

De Ooievaar

andere ogen zullen bezien dan wellicht tot nu toe het geval is geweest.

Wat de Vereniging De Zaanse Molen betreft, mochten de lezers (nog) geen lid zijn, dan kan men zich aanmelden bij deze vereniging. Het adres is: 't Weefhuis, Lagedijk 39, Zaandijk. Postadres: Postbus 3, 1540 AA Koog a/d Zaan. De (minimale) contributie bedraagt per jaar f 27,50 en voor leden tot 18 jaar en 65+ers f 17,50. Als lid krijgt men het blad *De Windbrief* toegezonden.

Jan Hajo Vis

*) DE CODE ACHTER DE NAMEN IS OVERGENOMEN UIT VIS A SAANDYK

BRONVERMELDING:

AAN DE OP BLZ. 265 GENOEMDE BRONNEN KUNNEN NOG WORDEN TOEGEVOEGD:

HERMAN BESSELAAR, MOLENS VAN NEDERLAND, AMSTERDAM 1974

P. BOORSMA, ZAANSCH E WINDMOLENS, KOOG A/D ZAAAN 1939
G. OOSTERBAAN, DAT GOEDE OUDE ZAANDIJK, ZAANDAM 1971

Wat ik mij nog herinner

HANNEKE GROOTERS, KLEINDOCHTER VAN JACOB PIETER VIS, DE OPRICHTER EN EERSTE DIRECTEUR VAN DE KON. NED. ZOUTINDUSTRIE, ZOND ONS ENIGE HERINNERINGEN AAN DE BROERS EN ZUSTERS VAN HAAR GROOTVADER

Vroeger, met mijn ouders, werd nooit over iemand kwaad gesproken. Daar hielden ze niet van. Er was één familielid die wij nooit bezochten, maar waarom? Het zat in de doofpot en het bleef in de doofpot. Als kind ving ik soms toch iets op dat niet voor mij bestemd was.

Oom Eelco woonde net als wij ook in Apeldoorn. Hij was altijd bezig met zijn collectie tegels. Vroeger had hij ook een wapencollectie gehad, maar niemand weet waar die gebleven is. Tezamen met een andere auteur schreef hij het eerste handboek over tegels, een zeer dik boek dat nu nog te koop is voor f 500,- en dat een paar jaar geleden is herdrukt, waarop men kon inschrijven. Het is een standaardwerk: Vis en De Geus, Altholländische Fliesen, oorspronkelijk in 1926 in Leipzig uitgegeven. In het Victoria en Albert Museum in London is een gedeelte van zijn collectie te zien onder de naam 'Van den Bergh-gift'. Toen ik destijds in Londen was, heb ik voor het boek 'Vis A Saandyk' foto's besteld van enige exemplaren uit deze collectie. Van zijn huis had oom Eelco destijds een naamloze vennootschap gemaakt, waarschijnlijk voor de belastingen. Door zijn ongecompliceerde kijk op het huwelijk, die nu geen opzien meer zou baren, kreeg hij het wat moeilijk met zijn familie. Toen ik mijn vader eens hoorde zeggen dat Eelco toch wel wat buitenissig handelde, was ik erg benieuwd wat dat dan toch wel geweest zou zijn. Mijn gedachten gingen van aanschaf van een stal met renpaarden via speculeren met effecten tot en met het fokken van hondenrassen. Het laatste wat ik opperde was dat hij misschien iemand doodgeschoten had. Ik sliep er een hele nacht niet van. De volgende ochtend vertelde ik het aan mijn moeder die zei dat het niets te betekenen had en dat ik maar beter aan mijn huiswerk voor school kon gaan.

Oom Jan, een andere broer van grootvader, was veel op reis. Met zijn echtgenote boterde het niet zo goed en de lange verre reizen waren een welkome afwisseling. Oom Jan was de lievelingsoom van mijn

moeder. Moeder mocht na lang zeuren één keer mee op reis met hem, maar zij kwam eerst mijn vader tegen zodat het plan niet doorging.

Oom Gerard was weer een heel ander mens. Hij is in het familieboek uitgebreid belicht. Daar is niet vermeld dat hij ook uitvond wat fluor betekent voor de tanden. Hij gaf zijn kinderen een heel klein mespuntje calciumfluoride. Op 80-jarige leeftijd hadden ze nog een prachtig gebit. Met vakantie in een kustplaatsje in Frankrijk was het hem opgevallen dat de bewoners prachtige tanden hadden. Hij onderzocht dit en kwam tot de conclusie dat hun tanden tweemaal zoveel fluor bevatten als normaal. Vader is destijds met de uitvinding naar de Universiteit van Utrecht gegaan om deze aan te bieden. Van mijn broer zijn toen foto's gemaakt van zijn armen en benen en verder hebben we er nooit meer iets van gehoord. In een Frans tijdschrift las ik onlangs de vraag van een Spaanse dame 'Wie is eigenlijk de uitvinder van het fluor voor de tanden?' Haar zoon van 15 jaar had prachtige tanden, waar zij heel trots op was. Zijn vriendjes hadden bar slechte tanden. Háár zoon kreeg elke dag fluor. Een tijd geleden heb ik een brief naar de redactie van dit Franse tijdschrift verzonden waarin ik over oom Gerards uitvinding heb geschreven en er bij vermeld dat hij ook kunstmatige robijnen maakte en tevens het middel SANATOGEN uitvond ter versterking van de zenuwen. Na vier maanden had ik nog geen antwoord en toen heb ik het artikel teruggevraagd.

De vrouw van oom Gerard was een Duitse. Haar vader was molenaar en staat in het familieboek beschreven als meelhandelaar. De familie Vis was tegen het huwelijk. De tantes Martha en Sien verdwenen naar de trouwerij via de achterdeur. Tante Anna, oom Gerards echtgenote, sprak Frans en Duits met mij. Wij zongen vaak Franse liedjes zoals 'Coucher dans le foin avec le soleil pour témoin'. Zij kon zich goed handhaven in de high society waartoe zij behoorde. Tante gaf al haar kleinkinderen destijds al ademhalingsoefeningen

voor het open raam. Haar hele leven was zij vol van de stad Baden-Baden waar zij vandaan kwam. Volgens haar was het Parijs in het klein. Oom Gerard had haar voor het eerst gezien in een winkel waar zij bonbons afwoog en verkocht.

De zusters Martha en Sien woonden in Apeldoorn in het 'Boschhuis', een mooi huis met bostuin. Tante Mar zat net als haar broers vol plannen. Zij was bij een kerkgenootschap waar ook vrouwen mochten preken en waar zij zelf ook preekte. In de familie was zij een centrale persoonlijkheid, die een uitgebreide correspondentie heeft gevoerd. Haar brieven

zijn van betekenis geweest voor de samenstelling van 'Vis A Saandyk'. Zij is één van de twee vrouwen, aan wier nagedachtenis het familieboek is opgedragen. De evenzeer begaafde Sien heeft veel met haar gezondheid gesukkeld.

Juffrouw Saraber, een Franse hugenote, behartigde de huishouding. Haar ouders waren destijds gevlucht uit hun kasteel. Toen zij dit kasteel later eens bezocht, bleken de oorspronkelijke gordijnen, met hun wapen erin geweven, daar nog te hangen. Zij was lief en zacht van aard en voelde zich niet te min voor dit baantje. □

Gerbrand Vis 1918-1996

Op 8 mei 1996 is te Zürich in Zwitserland overleden Gerbrand Vis, geboren op 5 mei 1918 te Zaandijk als zoon van Gerbrand Vis en Agatha Maria Cornelia Honig. Op 16 november 1948 trouwde hij met Laura Geertruida Keijser.

Gerbrand is directeur geweest van de Noord-Hollandse Margarinefabriek B.V. (Nomafa) te Zaandijk, die was voortgekomen uit de door zijn grootvader Gerbrand Vis in 1884 opgerichte zuivelhandel, later bekend als Zuivelmaatschappij De Kroon. Ook zijn vader Gerbrand is directeur van de Nomafa geweest. Als Gerbrand III is hij in 1943 in het bedrijf gekomen; hij is zijn vader later als directeur opgevolgd. Onder zijn leiding heeft de Nomafa zich voorspoedig ontwikkeld. Het was in de jaren na 1945 één van de eerste bedrijven in Nederland waar een nieuwe Amerikaanse vinding voor het bereiden van margarine — een z.g. votator — in gebruik werd genomen.

In 1976 is het volledige aandelenpakket van Nomafa overgenomen door Koninklijke Wessanen N.V. te Wormerveer, nadat enige jaren daarvoor tussen beide ondernemingen reeds een joint venture was gesloten. Na zijn uittreden uit het familiebedrijf heeft hij zich in Lenzerheide in Zwitserland gevestigd. Een flink aantal jaren heeft Gerbrand ook deel uitgemaakt van het bestuur van onze familiestichting.

Truus Vis - Britzel 1908-1996

Op 29 november 1996 overleed te Bergen N.H. Geertruida Maria Vis-Britzel. Zij was op 19 oktober 1908 te Wormerveer geboren als tweede dochter van de doopsgezinde predikant Hendrikus Britzel en Nieske Wenting. Op 19 oktober 1932 is zij getrouwd met Dirk Vis.

Haar moeder overleed toen zij 4 jaar was. In latere jaren was zij, middelste van drie dochters, degene aan wie haar vader veel toevertrouwde. Ds Britzel was een bekend en belangrijk man in de Zaanstreek. Hij wordt gezien als de grondlegger van het Zaanse buurthuiswerk. Na een succesvolle gymnasiumopleiding stond Truus voor de vraag, wat nu verder? Een bezoek van Albert Schweitzer aan de pastorie in Wormerveer leek bepalend voor haar verdere leven, want kennismaken met mensen in andere werelddelen trok haar erg aan. Om te kunnen gaan werken bij Albert Schweitzer in Afrika, zou zij echter eerst een verpleegstersopleiding hebben moeten volgen en daarvoor vond zij zichzelf niet in de wieg gelegd. Zij ging aan de Universiteit van Amsterdam sociale geografie studeren bij de bekende hoogleraar S.R. Steinmetz, de grondlegger van de sociografie. Een studie die zij 'met genoegen' heeft afgesloten. Het bezorgde haar een eerste-graads bevoegdheid voor aardrijkskunde, welk vak zij, eveneens met genoegen, lange jaren heeft gegeven. Zo werd zij een werkende moeder met een groot gezin, lang voordat werkende moeders algemeen aanvaard en gebruikelijk waren. Uit wat Jan, haar oudste zoon, en Maaitie, haar middelste dochter, ter herdenking van hun moeder hebben gezegd, bleek dat de kinderen er niet onder geleden hebben. Integendeel. Zij typeerden hun

moeder als begiftigd met een helder verstand en een warm hart, die niet snel in paniek raakte en er altijd was als zij haar nodig hadden. Bij hun studies hebben alle kinderen veel ondersteuning van hun moeder ondervonden.

De begrafenisplechtigheid op 3 december in Bergen was indrukwekkend, met prachtige gezongen liederen, waarbij haar zoon Lucas —vanzelfsprekend— de leiding had en de kleinkinderen, van groot tot klein, de bloemen van het uitvaartcentrum naar het graf droegen. Diepe indruk maakte ook de wijze waarop Dirk, met het vertellen van haar levensverhaal, zijn echtgenote herdacht. De laatste jaren heeft zij helaas gescheiden van Dirk in een verpleeghuis moeten doorbrengen. Haar warme en innemende persoonlijkheid zal bij vele familieleden in dankbare herinnering blijven.

Annie Vis - Honig 90 jaar

Op 25 november heeft Annie Vis-Honig, geboren te Zaandijk op 25 november 1906, haar negentigste verjaardag gevierd. Zij is vanaf het eerste begin betrokken geweest bij de Stichting 'Familie Vis van Zaandijk'. Haar man, Jacob Vis JCzn, heeft als medeauteur van de familiechroniek 'Vis A Saandijk' de genealogische staten verzorgd en hij was onze eerste penningmeester. In het gastvrije huis van Jaap en Annie zijn, met een korte onderbreking na het overlijden van Jaap in 1986, alle bestuursvergaderingen van onze stichting gehouden. En nog steeds is Lagedijk 120 in Zaandijk het 'pied-à-terre' van onze vergaderingen. Wij wensen onze nog immer kwieke en hartelijke gastvrouw met haar kinderen nog menig goed jaar toe.

Correcties op Nederland's Patriciaat, 76e jaargang 1992

- ♦ blz. 363 regel 13 van boven: *Merytje Baes* moet zijn *Marytje Baes*
- ♦ blz. 364 regel 9 van onderen: *schepen 1736- en burgemeester banne Westzanen* moet zijn *schepen banne Westzanen, burgemeester van Zaandijk*
- ♦ blz. 365 regel 13 van boven: *vroedschap, schepen 1763- en burgemeester banne Westzanen* moet zijn *vroedschap en schepen banne Westzanen 1763-, burgemeester van Zaandijk*
- ♦ blz. 372 regel 15 van boven: *Hermina Cornelia* moet zijn *Hermine Cornelia*
- ♦ blz. 413 regel 3 van onderen: *(uitgestorven 1887)* moet zijn *(uitgestorven 1905)*
- ♦ blz. 415 regel 2 van boven: *(uitgestorven 1757)* moet zijn *(uitgestorven 1767)*
- ♦ blz. 417 regel 7 van onderen: *broers Jan en Dirk* moet zijn *broer Jan en neef Dirk*

Mutaties op de genealogische staat van Jacob Vis en zijn nageslacht

- CIcfb** *Geertruida Maria Britzel* is overleden 29 november 1996 te Bergen N.H.
- CIdbba** *Gerbrand Vis* is overleden 8 mei 1996 te Zürich (Zwitserland).
- CIddeac** *Mirjam Ooms* trouwt 8 augustus 1996 te Delft *Frank Toorop* geboren 7 maart 1962 te Harderwijk, zoon van Henk Rudolf Toorop en Elsje Louise Judith van Bergen.
- CIVabbd** *Drs Hendricus Bernardus Petrus Antonius Letschert* is overleden 19 juni 1996 te Tilburg.
- CIVabcaeb** *Esther Brigitta Vis*, geboren 29 juni 1995 te Perth (West-Australië), dochter van Robert Vis en Kim Posavec.
- CVIIaf** *Drs Leendert Johannes Joseph Olivier* is overleden 28 juli 1996 te Haren (Gr).

Mutaties familie Heyme Vis (Vis II in Nederland's Patriciaat, 76^e jaargang)

- IXe5** *Machteld Vis* is overleden 23 september 1996 te Omokoroa (Nieuw-Zeeland).
(NP blz. 449)

Stichting Familie Vis van Zaandijk

Secretariaat: Jan Hajo Vis
Spechtlaan 375
2261 BK Leidschendam

Chirurgijnsfamilie Vis

Op blz. 39 van 'Vis A Saandyk' kan men lezen dat Anske Doedes als voogden voor zijn dochters Mary en Letske heeft aangesteld sinjeur Jacob Dircksz Helling en mr. Dirck Vis, chirurgijn, beiden te Amsterdam. Letske trouwt in 1656 met Jan Pietersz Vis. Een intrigerende vraag, die ons al langer bezig houdt, is of er enige verwantschap bestaat tussen de Amsterdamse chirurgijnsfamilie Vis en de Zaandijker familie Vis.

Het bestuur heeft aan de genealoog C. ten Houte de Lange te Zeist opdracht gegeven hiernaar een onderzoek in te stellen. Als uitgangspunt voor dit onderzoek is de parenteel van Jan Vis, chirurgijn te Amsterdam Anno 1500, beschikbaar. Deze parenteel is opgesteld te Amsterdam in 1678.

Bestellen van uitgaven

1. De kroniek 'Vis A Saandyk' is bij onze stichting nog verkrijgbaar tegen de oorspronkelijke prijs van f 95,- (incl. verzendkosten f 104,-). Voor donateurs bedraagt de prijs f 75,- (incl. verzendkosten f 84,-).
 2. Nederland's Patriciaat, 76^e jaargang Anno 1992 (met Vis I en Vis II) f 65,- (incl. verzendkosten f 70,-).
- Deze boeken kunnen worden besteld door overmaking van het verschuldigde bedrag op Postbanknummer 3220631 ten name van 'Stichting Familie Vis van Zaandijk' te Heiloo, onder vermelding van de verlangde boeken.

Voor adressen waar de boeken, zonder dat verzendkosten verschuldigd zijn, afgehaald kunnen worden, kunt u zich wenden tot de heer Jb. Kuyt, Oudburgerlaan 63, 1852 KN Heiloo, tel. 072-5331022.

Redactie

Anna Gosman-Vis, Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam
Piet Vis, De Wittestraat 5, 4301 MV Zierikzee

